

Кирич Н. Б., Флиста Н. В.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ВИЗНАЧЕННЯ ВПЛИВУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ НА ПРОЦЕС ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ

Kyrych N. B., Flysta N. V.

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

DETERMINING THE INFLUENCE OF PUBLIC ADMINISTRATION ON THE PROCESS OF GOVERNMENT IN UKRAINE

Ключові слова: публічне управління, адміністрування, державне управління, державотворення, економіка, суспільно-економічний розвиток.

Keywords: public administration, administration, state administration, state creation, economics, socio-economic development.

Держава впливає на економічні процеси опосередковано – через регулювання поведінки суб'єктів ринку. Надаючи, наприклад, пільги виробникам певного товару, вона опосередковано стимулює зростання обсягів виробництва. Основними методами непрямого регулювання економіки в умовах посилення публічності є податкова, бюджетна, грошово-кредитна, інвестиційна, інноваційна, амортизаційна, структурна, інформаційна економічна політика. Непрямі методи державного регулювання включають правові і економічні методи. Правові методи – система законів та законодавчих актів, що регламентують діяльність суб'єктів господарювання (визначають правовий простір). Економічні методи державного регулювання економіки пов'язані зі створенням державою фінансових чи матеріальних стимулів, здатних впливати на економічні інтереси суб'єктів господарювання й обумовлювати їхню поведінку. Переважно вони ґрунтуються на регулюванні валютного курсу, цін і доходів населення, формуванні економічних умов, які спонукають господарюючих суб'єктів діяти відповідно до цілей розвитку суспільства. Перехід до мережевої економіки посилив вплив інформаційних методів до яких належать інструменти інформування, переконання і пропаганди, які передбачають вплив на ціннісні пріоритети індивіда, що мотивують його діяльність згідно із суспільно визнаними нормами і використовуються на основі даних досліджень із соціальної психології та поведінки людини.

Утвердження нашої держави у Європейському союзі та світовій спільноті, а також досягнення гідного рівня життя громадян України є першочерговим завданням для подальшого сталого розвитку країни. Проведення та впровадження реформ, трансформаційні зміни, політичні кризи та інші деструктивні явища протягом тривалого періоду гальмували побудову правової демократичної держави. Задля вирішення тяжких соціально-політичних завдань, Україні необхідна свідомо генерация політико-управлінської еліти, спроможна компетентно, відповідально, цілеспрямовано вести державу до єдності, соборності, проводити цивілізовану політику та утверджувати європейські демократичні цінності.

Органи публічного управління є управлінською ланкою суб'єктів управління: інституції, обрані шляхом прямих виборів та їх виконавчі структури; посадові та службові особи, обрані шляхом прямих виборів; посадові та службові особи, призначені інституціями та їх виконавчі структури. Особливістю публічного управління є те, що одночасно суб'єктом і об'єктом управління є колектив людей, який, власне, сам обирає, затверджує, контролює та оцінює діяльність органів управління. Диспропорції у перерозподілі матеріальних благ для сучасної України є нагальною проблемою, яка ускладнюється монополізацією політичного й економічного життя обмеженим колом незмінної еліти. Завдяки геополітичному та геоекономічному розташуванню, наша держава знаходиться в зоні впливу Європейського

Союзу, Північноамериканського Союзу та СНД, що посилює конкурентну боротьбу держави між даними світовими економічними блоками, яка, в свою чергу, зумовлює необхідність зміцнювати безпеку України шляхом єднання народу через суспільні цінності та особисте життя. Проведення реформ мають оновлювати державу, адже кризові ситуації нагально показують проблеми, об'єднують державу, висвітлюють шляхи вирішення проблем та актуалізує необхідність їх подолання. Публічне управління потребує модернізації та реформування державного суспільного сектору, що передбачає впровадження основних складових ринкових механізмів, орієнтації на результат, аналітичного мислення та, зокрема, підвищення ефективності функціонування системи публічного управління, заснованих на використанні базових компетентностей лідерства. Лідер в публічному або державному управлінні в першу чергу має допомагати підлеглим у реалізації управлінських завдань, що є актуальними на теперішній момент.

Об'єктивні аналітики відзначають, що наразі в Україні достатньо громадян-інтелектуалів, спроможних генерувати та втілювати інноваційні ідеї та технології, приносити користь не лише державотворчим процесам, а й суспільству в цілому. Та політико-владна еліта проявляє більший інтерес до іноземних фахівців, що висуваються на високі посади в нашій державі. Однак світова практика доводить, що основну увагу необхідно приділяти вихованню та підготовці молодих фахівців задля якісного управління внутрішньою та зовнішньою політикою. Першочерговим завданням для цього є створення перспектив гідного життя, що в свою чергу мотивуватиме до розв'язання ними проблем державотворчого характеру. За для цього необхідно подолати ряд проблем, зокрема: підготовку конкурентоспроможних на ринку праці фахівців; підвищення професійного рівня науково-педагогічних кадрів, що готують фахівців відповідно до трансформаційних процесів у державі; застосування сучасних технологій, інформаційних та інноваційних ресурсів; впровадження заохочувальних заходів; формування творчого стилю мислення та багато іншого. З одного боку, Україна має все необхідне для реалізації даних заходів, з іншого – відсутність політичної волі до конкретних змін породжує недовіру до влади й зневірення у можливі позитивні зміни. Але одним з гальмівних моментів, на який часто звертають увагу, є "радянська" ідеологія, яка наразі залишається у свідомості певної частини українських громадян, зокрема і політичної еліти. Відродження духовності української політичної нації, формування особо стисної та національної гідності є безумовним завданням сьогодення. Світові експерти наголошують, що підвищенню конкурентоспроможності вітчизняної продукції на внутрішньому та світовому ринках сприятиме залучення до керівних ланок молодих, висококваліфікованих, професійно компетентних кадрів, діяльність яких базується на принципах моралі, творчості та інноваційності. Лише за умови системного аналізу, творчого мислення, активної громадської позиції, професійно компетентні керівники можуть стати рушіями суспільного прогресу.

Література:

1. Абрам'юк І. Демократія участі: механізми громадської участі на місцевому, регіональному та національному рівнях / І. Абрам'юк. Київ : 2014. 50 с.
2. Багмет М.О. Історія та практика державного управління і місцевого самоврядування в Україні / М.О. Багмет, В.М. Ємельянов. II том. Миколаїв: Видавництво МДГУ, 2006. 292 с.
3. Білорусов С.Г. Дослідження спеціальних та структурних ціннісних пріоритетів публічної служби [Текст] / С. Г. Білорусов // Національні цінності й національні інтереси в системі публічного управління: матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 12 жовтня 2017 р.) / за заг. ред. В.С. Куйбіди, І.В. Розпутенка Київ : НАДУ, 2017. Т. I. С. 66-70.
4. Колос Б. Управління державою III тисячоліття, або Стратегія і тактика побудови Української національної держави / Б. Колос. Львів : Ініціатива, 2004. 76 с.
5. Куць О.М. Мовна політика в державотворчих процесах України: [навч. посіб.] / О.М. Куць. Харків: ХНУ ім. Каразіна, 2004. 275 с.